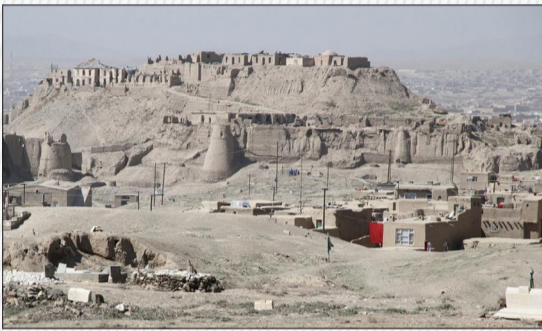

بی توجهی به آبدها؛

برج‌های قلعه تاریخی غزنی در معرض فروریزی اند

در پی بارش باران و برف‌های سنگین، شماری از برج‌های «قلعه تاریخی» ولایت غزنی به گونه جدی آسیب دیده‌اند و احتمال فروریزی آن‌ها وجود دارد. شماری از باشندگان شهر غزنی به این باورند که پس از تجمع آب برف و باران در حفره‌های سقف این برج‌ها، آب به داخل ساختمان نفوذ کرده و خطر فروریزی این برج‌ها بیشتر شده است. آنان مسوولان ریاست اطلاعات و فرهنگ طالبان در این ولایت را به کم‌توجهی در قسمت مراقبت و حفاظت از ساحات تاریخی متهم می‌کنند و خواهان توجه جدی به قلعه غزنی‌اند.

فقر در جاده‌های کابل؛

زنی که همه امیدش یک کراچی دستی و چند جفت جوراب است

از سرگیری بازداشت مهاجران در پاکستان؛

پناهجویان بدون دلیل بازداشت و تحقیر می‌شوند

شهروندان کشور از افزایش بهای گاز مایع شکایت دارند

۸ صبح، غزنی: شماری از شهروندان کشور از افزایش ۳۰ درصدی در بهای گاز مایع شکایت دارند. شماری از باشندگان ولایت‌های کابل، غزنی، پروان و پکتیکا روز شنبه، ۱۵ دلو، در گفت‌وگو با روزنامه ۸ صبح می‌گویند که در یک هفته گذشته در بازارهای داخلی، بهای گاز مایع ۳۰ درصد افزایش یافته است. باشندگان کابل، پروان و غزنی تأیید کرده‌اند که هم‌اکنون یک کیلوگرام گاز مایع در بازارهای این ولایت‌ها به ۸۰ افغانی به فروش می‌رسد، در حالی که یک هفته پیش ۶۵ افغانی بود. در همین حال، یک منبع در ولایت پکتیکا گفته است که بهای یک کیلوگرام گاز در بازارهای این ولایت به ۸۵ افغانی رسیده است. از سویی هم، شماری از بازرگانان و واردکنندگان گاز مایع، با تأیید بلند رفتن بهای گاز در بازارهای کشور، توقف حمل‌ونقل کالاهای بازرگانی از طریق خط آهن اوزبیکستان را عامل آن می‌دانند. این در حالی است که چندی پیش نورالدین عزیززی، سرپرست وزارت صنعت و تجارت طالبان، گفته بود که بهای گاز مایع در فصل زمستان بلند نخواهد رفت. گفتنی است که در ماه‌های اخیر بهای اکثر مواد اولیه به‌خصوص پیاز در بازارهای کشور افزایش بی‌پیشینه پیدا کرده است.

بربنیاد اطلاعات نشر شده، در این نشست گفته شده است که ممکن طراحان این حمله در خاک افغانستان باشند. مقام‌های پاکستانی گفته‌اند که تی‌تی‌بی به‌خاطر ترس از طالبان افغانستان مسوولیت حمله را به‌گونه علنی بر دوش نگرفته است. در نشست ویژه پشاور، فیصله شده که بحث از بین بردن لانه‌های تحریک طالبان پاکستان در خاک افغانستان باید در سطح بالایی با طالبان افغان شریک ساخته شود. در این نشست به نقل از طالبان افغان گفته شده که آنان از رویارویی با تحریک طالبان پاکستان ناتوان هستند. گفتنی است که پس از حمله انتحاری مرگبار بر مسجدی در مرکز پولیس پشاور، دولت پاکستان برای سرکوب تی‌تی‌بی آستین بالا زده است.

جمع‌آوری کمک برای اعمار شاهراه هرات - غور؛ طالبان حساب بانکی ایجاد کردند

۸ صبح، غور: منابع می‌گویند که طالبان در ولایت غور، برای اعمار شاهراه هرات - غور حساب بانکی ایجاد کرده‌اند. منابع روز شنبه، ۱۵ دلو، در صحبت با روزنامه ۸ صبح می‌گویند که طالبان با ایجاد یک حساب بانکی، از شهروندان افغانستان در داخل و خارج خواسته‌اند تا در اعمار شاهراه هرات - غور همکاری کنند. گفته شده است که گروه طالبان این حساب را در «بانک اسلامی افغانستان» ایجاد کرده‌اند. این در حالی است که گروه طالبان پیش از این برای جمع‌آوری کمک و ساخت بند بخش‌های ولایت فراه نیز حساب بانکی ایجاد کرده بودند.

پاکستان ملا هبت‌الله در تلاش به دست گرفتن کنترل تی‌تی‌بی است

برای بررسی حمله انتحاری مرگبار هفته گذشته در پشاور برگزار کرده است.

۸ صبح، کابل: پنج روز پس از حمله انتحاری مرگبار بر مسجدی در مرکز پولیس پشاور پاکستان، دولت این کشور تحریک طالبان پاکستانی یا تی‌تی‌بی را عامل آن دانسته و ملا هبت‌الله آخوندزاده، رهبر طالبان افغانستان، را به تلاش برای کنترل تی‌تی‌بی متهم کرده است.

اکسپرس تریبون، از رسانه‌های پاکستانی، روز جمعه، ۱۴ دلو، گزارش داده که رهبری دولت پاکستان اعم از بخش‌های ملکی و نظامی نشستی را به ریاست نخست‌وزیر این کشور

طالبان از قاچاق هر کیلوگرام تریاک از مرز نیمروز ۶۰۰ افغانی مالیه می‌گیرند

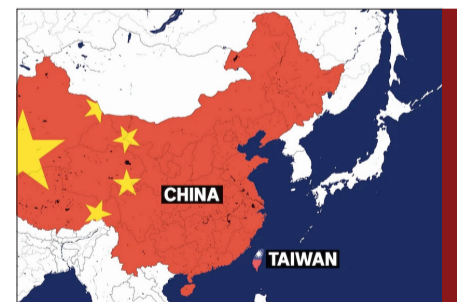

تومان معادل نزدیک به ۴۴ هزار افغانی در این ولایت تبادل شده است. این در حالی است که در اوایل تسلط طالبان قیمت یک کیلوگرام تریاک در ولایت نیمروز کمتر از ۱۰ میلیون تومان بوده است، اما پس از فرمان ملا هبت‌الله آخوندزاده، رهبر طالبان، مبنی بر ممنوعیت قاچاق مواد مخدر، بهای تریاک روزانه در بازارهای داخلی رو به افزایش است.

۸ صبح، نیمروز: منابع محلی در ولایت نیمروز می‌گویند که طالبان در بدل قاچاق هر کیلوگرام تریاک از این ولایت، ۶۰۰ افغانی مالیه می‌گیرند. منابع روز شنبه، ۱۵ دلو، به روزنامه ۸ صبح می‌گویند که بهای تریاک نیز در این ولایت به گونه بی‌پیشینه‌ای افزایش یافته است. منابع اضافه می‌کنند که امروز یک کیلوگرام تریاک به ارزش ۲۰ میلیون و ۵۰۰ هزار

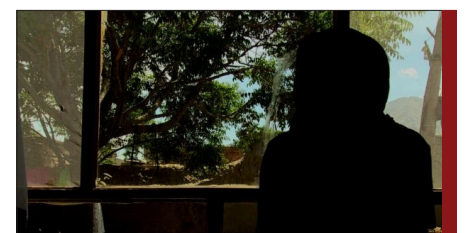
تایوان؛

آیا بحران جدید در راه است؟

در سایه شر؛

دور از دانشگاه و اجتماع چگونه سپری می‌کنیم؟

بازخوانی کارنامه جنبش‌های سیاسی در افغانستان

از جنبش مشروطیت به این سو، بیش از ۱۰۰ سال است که افغانستان شاهد شکل‌گیری جنبش‌ها و جریان‌های سیاسی متعدد است که در قالب احزاب و سازمان‌های گوناگون پدید آمده‌اند. این جنبش‌ها به چند دسته تقسیم می‌شوند: از چپ تا راست، از ملی‌گرا تا بنیادگرا. داعیه‌هایی که مطرح کرده‌اند برای شماری عدالت اجتماعی، برای شماری برتری‌خواهی تباری، برای شماری ملت‌سازی مدرن و برای شماری دیگر برپایی خلافت اسلامی بوده است. اگر چه همه تحولات سیاسی افغانستان ریشه داخلی نداشته و عامل خارجی در تمام وقت یکی از واقعیت‌های درشت این صحنه بوده است، اما جنبش‌های سیاسی نیز، دست‌کم در سطح ملی و درون‌کشوری، یکی از عوامل اصلی تحولات بوده است. با توجه به حجم تأثیرگذاری این جنبش‌ها که بر زنده‌گی چندین نسل سایه می‌اندازد و امتداد آن به نسل‌های آینده نیز می‌رسد، لازم است که کارنامه آن‌ها مورد بازخوانی قرار بگیرد.

بازخوانی کارنامه جنبش‌های سیاسی یکی از نیازهای مهم برای آسیب‌شناسی فرهنگ سیاسی است. در اساس، نباید هیچ جنبش و جریان سیاسی فوق‌چون و چرا و کارنامه‌اش پیچیده در هاله‌ای از تقدس باشد. نگاه رمانتیک به جنبش‌های سیاسی، روزنه تعقل و برخورد عقلانی با آن‌ها را مسدود می‌کند؛ در حالی که نگاه انتقادی به این پدیده می‌تواند به پخته‌گی و بهبود آن‌ها کمک کند. نگاه انتقادی البته هیچ‌گاه به معنای عیب‌جویی مغرضانه نیست، بلکه بررسی منصفانه و بی‌طرفانه است. شماری گمان می‌کنند که نقد سازنده و منصفانه عبارت است از لیست کردن خوبی‌ها و بدی‌های یک جریان در کنار همدیگر بدون هیچ قضاوتی. چنین چیزی قطعاً الزامی نیست؛ زیرا هر جنبش و سازمان برای ذکر محاسن و مناقب خود به حد کافی تبلیغات کرده است؛ از این رو، نیازی به ذکر مجدد آن‌ها از سوی تحلیل‌گران انتقادی نمی‌ماند. نقد در اساس، متمرکز بر نقاطی است که از دیدها پنهان مانده و در پهنه عمومی به گفت‌وگو و بحث گرفته نشده است. طبیعی است که هواداران یک جریان، انگشت نهادن بر کاستی‌ها و عیوب سازمان خود را نقد سازنده ندانسته و نوعی دشمنی تلقی می‌کنند.

واقعیت ماجرا این است که نه سوسیالیسم شر مطلق است و نه لیبرالیسم، نه ناسیونالیسم، نه اخوانیسم، نه سلفیسم و نه هیچ جریان دیگر. پدیده‌های سیاسی و اجتماعی ترکیبی از محاسن و معایب هستند، اما در چشم پیروان خود سراپا حسن و جمال به نظر می‌رسند و تعلقات عاطفی و پیوندهای هویتی و گاه وابسته‌گی‌های منفعتی اجازه نمی‌دهد که کاستی‌های‌شان را ببینند. نقد در واقع برای این است که ابعاد تاریک و مغفول‌مانده را برافتاب کند و پرده از جنبه‌های پنهان یک قضیه کنار بزند.

برای این‌که نقد از مسیر سازنده خود دور نیفتد، باید مبتنی بر روش باشد؛ به این معنا که حقایق و فکت‌ها مبنای اصلی هر قضاوتی باشد و در ارزیابی و تحلیل، تا حد امکان از روش‌های معتبر در عرصه‌های علوم اجتماعی استفاده شود. همچنان، زبانی که برای نقد انتخاب می‌شود، زبان زنده و آکنده از بار عواطف منفی نباشد و فاصله لازم میان نقد و خصومت را زیر پا نگذارد. بهترین روش برای نقد این است که پیروان یک جنبش خود به نقد خویش‌نشان بپردازند؛ زیرا علائق حب و بغض، دخالت کمتری خواهد داشت، اما نقدی که از بیرون صورت بگیرد، همچنان اهمیت دارد، به شرطی که روشمند باشد. وضعیتی که امروز گرفتارنش هستیم کم‌وبیش محصول عملکرد جنبش‌ها و سازمان‌های سیاسی است و بازخوانی کارنامه آن‌ها یکی از بایسته‌های اساسی برای رهایی از وضعیت کنونی و حرکت به سوی آینده‌ای بهتر است.

وزارت خارجه امریکا: طالبان با نقض تعهدات‌شان فرصت بهبود روابط با جهان را از دست می‌دهند

۸صبح، کابل: وزارت امور خارجه امریکا گفته است که طالبان با نقض تعهدات‌شان در قبال مردم افغانستان، فرصت بهبود روابط با جهان را از دست می‌دهند.

ند پرایس، سخنگوی وزارت امور خارجه امریکا، روز شنبه، ۱۵ دلو، در یک نشست خبری گفته است که در حال حاضر با اقدامات ظالمانه، وحشیانه و سرکوب‌گرانه طالبان، تصور این گروه برای بهبود روابط با جهان «توهمی» بیش نیست.

پرایس با اشاره به تصمیم اخیر وزارت امور خارجه امریکا مبنی بر وضع محدودیت صدور ویزه به اعضای طالبان گفته است که امریکا در هماهنگی با ده‌ها کشور دیگر، به‌وضوح چه در گفتار و چه در عمل پیام‌های واضحی را در خصوص واکنش به رویکرد

طالبان نسبت به مردم افغانستان ابراز کرده است. نام‌برده افزوده است: «اگر آن‌ها [طالبان] به دنبال بهبود روابط با جهان هستند، اما فکر می‌کنند که می‌توانند به این رویکرد خود در قبال مردم ادامه دهند، این توهمی بیش نیست.»

این در حالی است که با روی‌کارآمدن طالبان در افغانستان، این گروه محدودیت‌های زیادی را علیه دختران و زنان وضع کرده‌اند.

وزارت خارجه امریکا در آخرین تصمیمش در واکنش به این محدودیت‌ها، محدودیتی را در صدور ویزه به اعضای طالبان وضع کرده است.

وزارت خارجه طالبان در واکنش به این تصمیم امریکا گفته است که خواهان حل مسایل اختلافی از راه گفت‌وگو است.

دکز: مردان قندهار با محروم کردن زنان از خدمات بشردوستانه، افغانستان را از غذا و آینده محروم می‌کنند

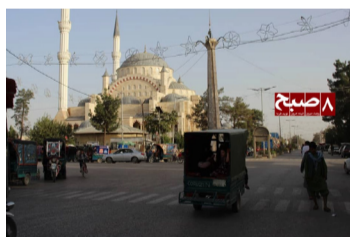
از خدمات بشردوستانه و بستن مکتب‌ها به روی دختران، کل کشور را از غذا و آینده محروم می‌کنند. کرن دکر، کاردار سفارت امریکا برای افغانستان، روز شنبه، ۱۵ دلو، با بازنشر خبر وضع محدودیت ویزه امریکا بر اعضای طالبان گفته است که آن‌ها چاره‌ای جز پاسخ دادن ندارند.

این در حالی است که وزارت خارجه امریکا در آخرین تصمیمش بر صدور ویزه به اعضای طالبان محدودیت وضع کرده است.

۸صبح، کابل: کاردار سفارت امریکا برای افغانستان می‌گوید که مردان قندهار با محروم کردن زنان

افزایش قتل‌های مرموز نظامیان پیشین؛ دو جوان به‌گونه شنیع در جوزجان کشته شدند

۸صبح، جوزجان: منابع محلی از قتل مرموز و شنیع دو نظامی حکومت پیشین در ولایت جوزجان خبر داده‌اند. منابع محلی به روزنامه ۸صبح می‌گویند که جسد ستار سیرت، عضو نیروهای ویژه ارتش حکومت پیشین، پس از دو هفته بازداشت از سوی طالبان، روز جمعه، ۱۴ دلو، از دره‌های مربوط به ولایت جوزجان پیدا شده است. براساس اطلاعات منابع، سیرت به‌گونه شنیع و بی‌رحمانه به قتل رسیده است.

در همین حال، منابع محلی در جوزجان می‌گویند که جسد به آتش کشیده شده عنایت‌الله، از نیروهای پولیس حکومت پیشین، نیز در ولسوالی فیض‌آباد این ولایت پیدا شده است.

طالبان در پنجشیر پنج تن به شمول دو نظامی پیشین را بازداشت کردند

کرمان ولسوالی دره به اتهام داشتن سلاح بازداشت و به جایی نامعلوم منتقل کرده‌اند. منابع از نظامیان پیشین به نام‌های عبداللطیف و غازی نام برده و می‌افزایند که آنان از اعضای نیروهای پولیس حکومت پیشین در ولسوالی آبشار پنجشیر بودند. طالبان تاکنون در این مورد چیزی نگفته‌اند.

گفتنی است که طالبان در یک ماه اخیر روند بازداشت غیرنظامیان در ولایت پنجشیر را افزایش داده‌اند. بربنیاد گزارش‌های نشرشده، در این مدت دست‌کم ۲۰ غیرنظامی به شمول نظامیان حکومت پیشین از سوی طالبان در بخش‌های مختلف این ولایت بازداشت و زندانی شده‌اند.

۸صبح، پنجشیر: منابع محلی در ولایت پنجشیر از بازداشت شدن پنج تن به شمول دو نظامی حکومت پیشین از سوی طالبان در این ولایت خبر می‌دهند. منابع روز شنبه، ۱۵ دلو، در صحبت با روزنامه ۸صبح می‌گویند که طالبان این افراد را سه روز پیش از منطقه

افراد مسلح ناشناس هفت عضو یک خانواده را در بلخ کشتند

۸صبح، بلخ: مسوولان محلی طالبان در بلخ می‌گویند که هفت عضو یک خانواده به‌شمول زنان و کودکان در این ولایت کشته شده‌اند.

محمد آصف وزیر، سخنگوی قوماندانی امنیه طالبان در بلخ، گفته است که اعضای این خانواده جمعه‌شب، ۱۴ دلو، در روستای جرقلعه ولسوالی چمتال از سوی افراد مسلح ناشناس به قتل رسیده‌اند.

بربنیاد اطلاعات سخنگوی قوماندانی امنیه طالبان در بلخ، چهار کودک، دو زن و یک مرد قربانیان این رویداد هستند.

هنوز علت قتل اعضای این خانواده معلوم نیست. پس از به قدرت رسیدن طالبان در افغانستان، قتل‌های مرموز در ولایت‌های مختلف افزایش یافته است.

یک کودک نوزاد در اثر گرسنه‌گی و سردی هوا در کاپیسا جان داد

۸صبح، کاپیسا: منابع محلی در کاپیسا می‌گویند که یک کودک دوازده روزه در اثر گرسنه‌گی و سردی هوا جان باخته است. این رویداد چهارشنبه‌شب، ۱۲ دلو، در روستای ملاخلیل ولسوالی حصه دوم کوهستان ولایت کاپیسا رخ داده است.

به گفته منابع، این کودک به بیماری سینه‌ویغل مبتلا بوده، اما خانواده‌اش توان مالی درمان او را نداشته‌اند.

طالبان تا کنون در این مورد چیزی نگفته‌اند. در پی به قدرت رسیدن طالبان، فقر و گرسنه‌گی در افغانستان افزایش یافته است. نهادهای بین‌المللی همواره از تشدید بحران بشری در این کشور هشدار داده‌اند.

افراد مسلح در سمنگان یک نظامی حکومت پیشین را ربودند

۸صبح، سمنگان: منابع محلی در سمنگان می‌گویند که یک نظامی حکومت پیشین از سوی افراد مسلح ربوده شده است.

نزدیکان این نظامی پیشین روز شنبه، ۱۵ دلو، به روزنامه ۸صبح می‌گویند که او سه روز پیش توسط افراد مسلح در شهر ایبک، مرکز سمنگان، ربوده شده است.

این نظامی پیشین ضیال‌الحق نام دارد و از نیروهای خیزش مردمی در سمنگان بود؛ اما پس از تسلط طالبان به زنده‌گی عادی‌اش ادامه می‌داد.

طالبان در سمنگان دست داشتن در ربودن او را انکار کرده‌اند.

این در حالی است که در دو روز گذشته دو نظامی حکومت پیشین در ولایت جوزجان نیز به‌گونه شنیع کشته شدند.

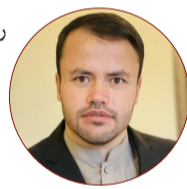

**پولیس پاکستان پس از حمله
انتحاری مرگبار هفته گذشته در
شهر پیشاور که منجر به کشته
و زخمی شدن حدود ۲۰۰ تن
شد، روند بازداشت، بازجویی و
آزاروآذیت پناهندهگان افغانستان را
از سر گرفته است. براساس ادعای
شماره ای از بازداشت‌شدهگان، پولیس
اسلام‌آباد جمعه‌شب، ۱۴ دلو، آنان را
از منطقه «بهاراکهو» از خانه‌هایشان
بیرون کشیده و پس از چندین
ساعت توقیف در بدل پول رها کرده
است. این پناهندهگان همچنان ادعا
دارند که با وجود این‌که مدارک
قانونی را در دست داشته‌اند، اما
پولیس این کشور به اسناد آنان
توجه نکرده و با پناهندهگان رویه
زشت کرده است.**

ازسرگیری بازداشت مهاجران در پاکستان؛

پناهجویان بدون دلیل بازداشت و تحقیر می‌شوند

امین کاوه

رنج آواره‌گی و مهاجرت، هراس از بازداشت و تحقیر از سوی پولیس، از دردهای همیشه‌گی پناهندهگان افغانستان در کشورهای همسایه از جمله در پاکستان است؛ پناهنده‌گانی که بیش از چهار دهه است کوله‌بار مشقت‌ها و بی‌خانمانی‌ها را بر دوش می‌کشند و انواع شکنجه‌ها و حقارت‌ها را در پاکستان متحمل می‌شوند. مهاجران افغانستان در پاکستان هنوز هم با خطر بازداشت مواجه‌اند و هرازگاهی مورد آزاروآذیت پولیس پاکستان قرار می‌گیرند. پولیس پاکستان به‌تازگی روند بازداشت و بررسی شهروندان خارجی به‌ویژه پناهندهگان افغانستان را از سر گرفته است. پولیس این کشور در اسلام‌آباد تأیید کرده که ۱۵ شهروند افغانستان را بازداشت کرده، اما علت بازداشت این افراد را روشن نساخته است. با این حال، شماری از پناهنده‌گانی که از سوی پولیس پاکستان بازداشت شده‌اند، مدعی‌اند که با پرداخت پول از بند رها شده و پولیس با آنان رفتار «توهین‌آمیز» داشته است. با برگشت طالبان به قدرت، هزاران شهروند افغانستان مجبور به ترک کشور شدند. در حال حاضر حدود چهار میلیون شهروند کشور به پاکستان پناه برده‌اند که هزاران تن آنان در برنامه‌های خروج کشورهای مقصد، منتظر دریافت ویزه‌اند.

پولیس پاکستان پس از حمله انتحاری مرگبار هفته گذشته در شهر پیشاور که منجر به کشته و زخمی شدن حدود ۲۰۰ تن شد، روند بازداشت، بازجویی و آزاروآذیت پناهندهگان افغانستان را از سر گرفته است. براساس ادعای شماری از بازداشت‌شدهگان، پولیس اسلام‌آباد جمعه‌شب، ۱۴ دلو، آنان را از منطقه «بهاراکهو» از خانه‌هایشان بیرون کشیده و پس از چندین ساعت توقیف در بدل پول رها کرده است. این پناهندهگان همچنان ادعا دارند که با وجود این‌که مدارک قانونی را در دست داشته‌اند، اما پولیس این کشور به اسناد آنان توجه نکرده و با پناهندهگان رویه زشت کرده است.

احمدمدثر (نام مستعار) یکی از خبرنگاران تبعیدی افغانستان در پاکستان است که از سوی پولیس این کشور بازداشت شده بود. او در صحبت با روزنامه ۸ صبح می‌گوید: «حوالی ساعت ۱۱:۰۰ شب بود که

پولیس‌ها در بلاک ما آمدند. تمام افغان‌هایی را که این‌جا بودند، با یک رویه زشت با خود بردند. متعاقب آن‌ها، پولیس‌ها داخل خانه‌ها آمدند، با خانم‌ها برخورد زشت کردند و خانه‌ها را تلاشی کردند. وقتی ما را به حوزه مربوطه پولیس بردند، آن‌جا هم برخورد بسیار زشت با ما داشتند. پاسپورت‌ها و تمام اسنادی را که ما داشتیم، گرفتند و بعدش بازرسی کردند که در افغانستان ما مصروف چه کارهایی بودیم و آن‌جا چه کار می‌کردیم.» آقای مدثر توضیح می‌دهد: «تحقیقات‌شان که تکمیل شد، قرار بود ما را به یک آدرس دیگر انتقال بدهند. بین‌شان در مورد انتقال گپ می‌زدند. در همین فاصله با همکاران رسانه‌ای در تماس بودم، خوش‌بختانه تلفنم از دسترس‌شان دور مانده بود. مخفیانه به همکاران پیام ماندم. آن‌ها با یکی دو نفر از خبرنگاران پاکستانی به حوزه پولیس آمدند و از حوزه مرا بیرون کردند.»

این خبرنگاران تبعیدی مدعی است که پولیس این کشور در این مدت از شماری از بازداشت‌شدهگان در بدل رهایی درخواست پول کرده است. او علاوه می‌کند: «تقاضای پول هم می‌کردند. بعضی پولیس‌ها عنوان می‌کردند که این‌قدر پول بدهید، در غیر آن بندی می‌شوید و به جای دیگر شما را انتقال می‌دهیم. [وقتی] که بیرون شدم، خوش‌بختانه تعدادی دیگر از وطن‌دارها هم باز رها شدند. [پولیس‌ها] انگیزه بازداشت را نگفته‌اند؛ اما از جاهای دیگری شنیده‌ایم که پولیس مدعی است که در این بلاک فعالیت‌های علیه حکومت [پاکستان] صورت می‌گرفته است، اما رفتار آن‌ها با ما مردم بسیار زشت بود.»

همچنان زهره (نام مستعار) که با شوهرش در پاکستان به سر می‌برد، مدعی است که پولیس اسلام‌آباد شب «پراز وحشت و تحقیرآمیز» را برای آن‌ها رقم زده است. او به روزنامه ۸ صبح می‌گوید: «تقریباً ساعت ۱۱ یا ۱۱:۳۰ بود، دو بار تعدادی از پولیس‌ها آمدند و داخل خانه‌ها شدند که ما خانم‌ها تنها بودیم. پاسپورت‌هایمان را نگاه کردند و اتاق‌ها و الماری‌ها را گشتند و از خانم‌ها سوال‌های پرسیدند که چرا این‌جا آمده‌اید، چرا چه مشکل است که از کشور خود فرار کرده‌اید.» زهره می‌افزاید: «وقتی پاسپورت‌هایمان را نشان دادیم، با آن هم شوهر من و دیگر مردها را [به حوزه پولیس] بردند.» او تأیید می‌کند که شوهر او و شماری دیگر از کسانی

را که می‌شناسد، با پرداخت پول از بند رها شده‌اند. از سوی دیگر، کسانی که در این گزارش صحبت کرده‌اند، به دلیل نگرانی‌های امنیتی نمی‌خواهند نام‌هایشان فاش شود، اما علاوه می‌کنند که دولت پاکستان باید از آزاروآذیت پناهجویانی که از ترس قتل، بازداشت و تحقیر و توهین توسط طالبان، افغانستان را رها کرده‌اند، دست بردارد. به گفته آنان، پولیس پاکستان رفتار طالبان را با کسانی که به دلیل مشکلات امنیتی کشور را ترک کرده‌اند، تکرار نکند و بر مبنای ارزش‌های حقوق بشری و کنوانسیون‌های بین‌المللی مهاجرت رفتار کند.

سدیس بی‌تظیر که دست‌کم دو ساعت را در بازداشت پولیس پاکستان به سر برده، به روزنامه ۸ صبح می‌گوید: «پول دادیم، ایلا [رها] کردند. با هر کسی ادر بدل رهایی با پرداخت پول [هر قسم صحبت کردند. تنها آنها گوشه می‌کردند و می‌گفتند این مقدار پول بدهید. هر چه در جیب داشتیم، گرفتند. حدود ۱۵ هزار کلدار بود. اما بخت و طالع از هر کس متفاوت پول گرفتند و آزاد کردند. از ۱۵ تا ۲۰ هزار، مردم پول پرداخت کردند. مردم مجبور بودند، به خاطری که تک‌تک گوشه‌ها را بررسی می‌کردند. حتا اسناد و کمپیوترها را قید کرده بودند.»

مریم بهروز (نام مستعار) از خبرنگارانی است که پس از بازگشت طالبان به قدرت به یکی از کشورهای اروپایی درخواست پناهنده‌گی داده است. او اکنون برای طی مراحل روند قانونی پناهنده‌گی‌اش در پاکستان به سر می‌برد. خانم بهروز در صحبت با روزنامه ۸ صبح می‌گوید: «بیش از یک سال شد که پولیس پاکستان هر روز به بهانه‌های مختلف از ما پول می‌گیرد. یک روز ویزه را بند می‌سازد، برای تمدید ما تا حال صدها دالر پرداخته‌ایم. هر فامیل چندین نفر است، هر نفر که مکلف می‌شود حداقل برای تمدید ویزه شش‌ماهه، بیشتر از ۱۰۰ دالر بپردازد. وضعیت پناهنده‌گی ما هم معلوم نیست، اما فشارها هر روز زیادت می‌شود و هر حمله هراس‌افکنی که در این کشور صورت بگیرد، جزایش را پناهنده‌گان می‌پردازند.»

در همین حال، شماری از فعالان جامعه مدنی، خبرنگاران و فعالان حقوق بشر که برای طی مراحل درخواست‌های پناهنده‌گی‌شان از افغانستان به پاکستان رفته‌اند، می‌گویند که دولت پاکستان باید مطابق تعهدات خود در روند خروج مصون شهروندان متضرر افغانستان از این کشور عمل کند و از موجودیت مهاجران برای زیر فشار گرفتن طالبان یا سایر بازیگرانی که در قضیه افغانستان نقش دارند، سوءاستفاده نکند، بلکه بر بنیاد اسناد بین‌المللی حقوق بشری در این زمینه رفتار کند. آنان رفتار جمعه‌شب پولیس اسلام‌آباد را نکوهش می‌کنند و خواستار روشن شدن دلایل این بازداشت‌های شبانه هستند.

جهان‌زیب عقیلی (نام مستعار) از فعالان سیاسی و رسانه‌ای کشور است که در حال حاضر در پاکستان به سر می‌برد. او می‌گوید که از سرگیری روند بازداشت پناهندهگان افغانستان از سوی پولیس پاکستان و نوعیت پرسش‌های آنان برایش سوال‌برانگیز است. او ابراز نگرانی می‌کند که اگر این روند ادامه یابد، ممکن شماری از کسانی که از زیر ستم طالبان فرار کرده‌اند، بازداشت شوند.

شماری از نظامیان پیشین که در پاکستان به سر می‌برند، نیز نسبت به اقدام‌های اخیر پولیس پاکستان ابراز نگرانی می‌کنند و تأکید می‌ورزند که تمام مدارک قانونی را در اختیار دارند و نباید مورد آزاروآذیت پولیس قرار بگیرند. آنان از کشورهای مقصد می‌خواهند که به پرونده‌هایشان به‌صورت جدی رسیدگی کنند؛ زیرا در پاکستان نیز مصونیت ندارند.

این‌همه در حالی است که حدود دو هفته پیش شماری از زنان تبعیدی افغانستان در اسلام‌آباد، از پاکستان خواسته بودند که پناهندهگان را اخراج نکنند و مطابق تعهدات حقوق بشری با مهاجرانی که از ترس طالبان فرار کرده‌اند، رفتار کنند.

اکثریت مهاجران کشور که در پاکستان به سر می‌برند، همواره در کنار سایر مشکلات زنده‌گی، از آزاروآذیت پولیس این کشور نیز شکایت دارند و می‌گویند که در بیشتر وقت‌ها پولیس به بهانه‌های مختلف از آنان با زور پول می‌گیرد. این مهاجران، دفتر کمیسیاری عالی پناهندهگان سازمان ملل متحد را در این کشور نیز متهم به کم‌کاری و بی‌توجهی به وضعیت خود می‌کنند. اما این نماینده‌گی سازمان ملل متحد در پاکستان گفته است که روند ثبت نام پناهندهگان در دفتر «شارپ» جریان دارد و کسانی که با مشکل مواجه می‌شوند، می‌توانند به شماره خدمات این نماینده‌گی غیررسمی ملل متحد تماس بگیرند. پناهندهگان افغانستان در پاکستان اما می‌گویند برگه‌ای که از سوی دفتر شارپ برای‌شان داده شده، نزد پولیس پاکستان اعتبار ندارد و آنان در معرض خطر قرار دارند.

در حال حاضر حدود چهار میلیون مهاجر افغانستانی در پاکستان زنده‌گی می‌کنند. طبق اسناد مهاجرتی پاکستان سه نوع پناهجوی افغانستان در این کشور حضور دارند. دسته نخست دارندگان کارت اقامت (POR)، دسته دوم دارای کارت شناسایی محلی (ACC) و گروه سوم هم مهاجران غیررسمی‌اند که این کشور را محل عبور برای کشورهای مقصد انتخاب کرده‌اند.

این‌همه در حالی است که وزارت داخله پاکستان پیش از سال جدید میلادی با نشر خبرنامه‌ای از شهروندان کشورهای دیگر به‌ویژه افغان‌های ساکن این کشور که ویزه ندارند، خواسته بود که تا تاریخ ۳۱ دسامبر ۲۰۲۲ میلادی پاکستان را ترک کنند. بر بنیاد آن خبرنامه، افرادی که بیش از یک سال اقامت غیرقانونی در پاکستان داشته باشند، در فهرست سیاه این کشور قرار خواهند گرفت و همچنان حضور بیشتر این افراد به‌گونه غیرقانونی در این کشور، تا سه سال زندان را در پی خواهد داشت. پیش از این نیز بارها پولیس پاکستان صدها تن از پناهندهگان افغانستان را در این کشور بازداشت کرده است. کودکان، زنان و مردان شامل بازداشت‌شدهگان هستند. چندی پیش پولیس پاکستان بیش از یک هزار شهروند افغانستان را که در میان آنان زنان و کودکان نیز شامل بودند، از ایالت سند بازداشت کرد. شماری از این زندانیان رها شده‌اند و شماری دیگر هنوز هم در عقب میله‌ها به سر می‌برند.

تیشه تخریب به ریشه روایت زنانه

فوزیه کوفی

زنان افغانستان چه آنانی که در داخل کشور به شمول اعتراض خیابانی به اشکال مختلف مبارزه دارند و چه کسانی که در مورد حذف زنان از صحنه‌های عمومی می‌نویسند و چه آنانی که در خارج از کشور مبارزه می‌کنند، با مرکزیت بخشیدن به مطالبات زنان، از یک طرف توانسته‌اند شناسایی و کسب مشروعیت گروه طالبان را با چالش مواجه کنند و از جانب دیگر روایت زنانه از وضعیت وخیم افغانستان را به‌گونه برجسته به سوی یک جنبش پایدار آزادی‌بخش، رهبری کنند.

جلوه دهند. مطرح کردن اختلاف میان زنان، یکی از رویکردهای هدفمند و سازمان‌دهی شده طالبان و حامیان آنان برای تضعیف و زمین گیر کردن ساختن جنبش زنان افغانستان است. با این برنامه کسانی که در صف آنان قرار می‌گیرند و تیشه به ریشه روایت زنانه می‌زنند، آیا می‌دانند که در کجا قرار دارند؟ اگر دانسته روش تضعیف روایت زنانه را دنبال می‌کنند، باید برای قضاوت مردم و صداهای خفه‌شده اکثریت خاموش تجدید نظر کنند.

چنانچه طی سال‌های گذشته شاهد بوده‌ایم و بنا بر وضعیت منحصر به فرد جامعه افغانستان که اکثریت جریان‌های سیاسی و حرکت‌های مدنی بنا بر دلایل و علت‌های مختلف تا رسیدن به هدف اصلی دچار نوسان شده‌اند، گاهی به بن‌بست خورده و یا از هم پاشیده‌اند، اما روایت زنانه، در برابر متحجرت‌ترین و سرسخت‌ترین دشمن ممکن در تاریخ روبرو است. از این جهت یگانه راه و نقطه مشترک که زنان را به هم پیوند می‌دهد، داشتن دشمن مشترک است که جنگ تمام‌عیار را در برابر زنان افغانستان اعلام کرده است.

در کنار این که تدابیر سرکوب‌گرایانه علیه زنان هر روز از روز دیگر بیشتر می‌شود، گروه طالبان توانسته است مساله زنان را به‌حیث ابزار گفت‌وگو با جهان استفاده کند. طالبان خود نیز می‌دانند که آن‌چه آن‌ها علیه زنان افغانستان انجام می‌دهند، ریشه در هیچ تعریف و تفکری ندارد، مگر برتری طلبی و دوام قدرت طالبان. البته در گذشته نیز از نام زنان و از حضور آن‌ها در صف جریان‌های سیاسی برای تزئین استفاده شده است، اما این بار ابزار قرار دادن مساله زنان در گفت‌وگو با دنیا برای امتیازگیری و کسب مشروعیت اوج بیچاره‌گی طالبان را نشان می‌دهد. برای همین دلیل و دهه‌ها دلیل دیگر ایجاد می‌کند که انرژی جمعی زنان برای بسیج مبارزه علیه طالب در محوریت مسایل مربوط زنان معطوف شود.

در نتیجه می‌خواهم پیشنهاد کنم که ما باید از دایره برنامه‌ای که تفکر طالبانی را تقویت و روایت زنانه را تضعیف می‌کند، بیرون شویم. نمی‌گوییم اگر کسی با کسی، چه زن و چه مرد اختلاف نظر و تفاوت دیدگاه دارد، به خودسانسوری روی بیاورد. نمی‌خواهم انتقاد سالم، اصلاحی و سازنده برای بهبود وضعیت و توسعه روایت زنانه و جنبش زنان نداشته باشیم. انتقاد سالم، تفاوت دیدگاه و اختلاف نظر موجب پیش‌رفت در هر جامعه‌ای است، اما وقتی می‌بینیم که توطیه بزرگ دستگاه حاکم برای شنیده نشدن مطالبات زنان از نشانه زنان دیگر است، نمی‌شود بی‌تفاوتی اختیار کرد. نباید آب به آسیاب دشمن بریزیم و سنگری را نشانه بگیریم که خود سرباز و پاسبان همان سنگریم.

به‌حیث کسی که به نماینده‌گی از افغانستان در برخی نشست‌ها، محافل و همایش‌های مرتبط به مسایل افغانستان اشتراک داشتیم و پیوسته سهم می‌گیریم، همواره تلاش کردم تا از کلیت جامعه زنان افغانستان سخن بگویم و صدای خفه‌شده آن‌ها را در هر جایی و در هر حدی که امکان دارد، بلند کنم. در این مدت در یافتیم که در کنار همه نابه‌سامانی‌ها، یکی از مشکلاتی که مجموع زنان افغانستان با آن دست‌وپنجه نرم می‌کنند، چالش‌های درون‌گروهی و درون‌سازمانی زنان است.

تدابیر سرکوب‌گر ایانه علیه زنان هر روز از روز دیگر بیشتر می‌شود، گروه طالبان توانسته است مساله زنان را به‌حیث ابزار گفت‌وگو با جهان استفاده کند. طالبان خود نیز می‌دانند که آن‌چه آن‌ها علیه زنان افغانستان انجام می‌دهند، ریشه در هیچ تعریف و تفکری ندارد.

البته باید بگویم که این مشکلات تنها منحصر به جریان زنان نیست، بلکه دیگر جریان‌ها هم از این مشکلات رنج برده‌اند. این چالش‌ها گرچه به‌گونه بسیار برجسته مطرح نیست، اما در واقعیت زنان را وارد یک فاز از تقابل و تعامل بر سر مسایل کوچک می‌کند که در نفس و ذات خود به‌عنوان دغدغه اصلی جامعه زنانه افغانستان به شمار نمی‌رود. به نظر می‌رسد که عده‌ای آگاهانه یا ناآگاهانه برای پیروزی دشمن در نقاب و چهره زنان شمشیر می‌زنند و شعار آزادی‌بخش زنان را در قالب نثر دشمن می‌خوانند. گاهی احتمال می‌رود که آنان استخدام شده‌اند تا روایت زنانه و جنبش زنان افغانستان را آسیب بزنند، اما مطمئنیم همه ما این مهم را درک کرده‌ایم و می‌دانیم که زمان آن رسیده تا در میان نبردهای مختلف یک جنگ را انتخاب کنیم. وقت آن رسیده تا هر یک از ما زنان در برابر قضایای مربوط به ما، مسوولانه‌تر برخورد کنیم. با توجه به این که طالبان جنگ تمام‌عیار را علیه زنان راه‌اندازی کرده‌اند، ما فرصت باز کردن دروازه‌های متعدد نزاع درونی را نداریم. از سوی دیگر طالبان و لابی‌های بیرونی‌شان نیز وضعیت جامعه زنانه را چنان تعریف می‌کنند و بازتاب می‌دهند که میان خود زنان اختلافات کلان و برجسته شود و داعیه حق‌طلبی را در سطح کسب کیس‌های مهاجرت و پناهنده‌گی محدود

فراموش نکنیم که زنان افغانستان پیش از حاکمیت طالبان نیز در گوشه و کنار کشور قربانی تفکرات بدوی و خشونت‌های بومی بودند، اما امروز هم تفکر طالبانی و روایت طالبان برای اداره کشور بدون سرکوب و محروم‌سازی زنان اصلاً معنا پیدا نمی‌کند. با آن هم اعتراضات زنان در هر سطحی مقابله آنان با سیاست حذف و محروم‌سازی از تمامی حقوق انسانی آنان، هنوز تا تبدیل شدن به گفتمان غالب مدنی و حقوقی راه درازی در پیش دارد و مبارزه و تلاش مشترک همه زنان را می‌طلبد. به باور من روایت زنانه و جنبش زنان افغانستان دربرگیرنده همه گروه‌ها، جریان‌ها، چهره‌ها و طرف‌هایی است که بر نیازمندی مبرم حقوق انسانی و مطالبات زنان در برابر گروه طالبان و در کل فرهنگ مردسالار تأکید دارند. می‌خواهم خاطرنشان کنم که در همه گفت‌وگوها و مواجهه با گروه طالبان در جریان مذاکرات از همان ابتدا مساله زنان کشورم را مطرح کردم. چه در مذاکرات صلح با طالبان و چه پس از سقوط کشور به دست این گروه، مساله زنان همواره انکارناپذیر بوده و همچنان در سطح کلان مسایل جهانی قرار دارد. در روایت زنانه و جنبش زنان شماری از مردان دوشادوش زنان پا به صحنه دادخواهی گذاشتند و در تحقق آرمان‌های همیشه فراموش‌شده جامعه تلاش و مبارزه کردند که فراموش‌شدنی نیست. امروز هم این تلاش‌های مشترک برای ارزش‌های انسانی ادامه دارد.

با این حال هنوز چالش‌های زیادی فراروی جنبش زنان و روایت زنانه از وضعیت کلی افغانستان وجود دارد که در زیر به آن می‌پردازم. من مطمئنم که روزی بساط رژیم طالبان برچیده می‌شود و بار دیگر زنان پس از تغییر و تحولی که در راه است، با توانایی‌ها و شایسته‌گی‌هایی که دارند، در همه عرصه‌ها حضور معنادار خواهند داشت. پس از این زنان به حاشیه رانده نمی‌شوند و قرار گرفتن در برابر ظلم و ستم و روبرویی با گروه‌های افراطی و سیاست حذف، غافل‌گیر کننده نخواهد بود.

این نخستین باری نیست که زنان به میدان دادخواهی و تحقق عدالت آمده‌اند. زنان افغانستان در طول تاریخ در مبارزات رهایی‌بخش دوشادوش مردان بوده‌اند. برای بسیاری که بنا بر هر دلیلی تغییرات و تحولات اخیر را نمی‌دیدند و یا نمی‌خواستند بپذیرند، به میدان آمدن زنان به‌عنوان پیش‌گامان جنبش زنانه و خلق‌کننده‌گان روایت جدید، غافل‌گیرکننده بوده است. بسیاری از درک این واقعیت که نسل امروز افغانستان محصول و پرورش‌یافته افکاری است که در بیست سال گذشته نیز قدم‌به‌قدم تخم آزاداندیشی را کاشتند. در گذشته با توجه به غلبه فرهنگ سنتی مردسالار، نقش پررنگ و کلیدی مبارزات زنان تحت تاثیر احزاب سیاسی و جریان‌های مردسالار پوشیده ماند و نادیده گرفته شد؛ بدین معنا که زنان پس از هر تحول و تغییر نظام‌ها در جایگاه‌های تصمیم‌گیری و مشارکت نسبی قرار نگرفتند، بلکه با هر تحول سیاسی و اجتماعی محدودیت‌های بیشتری در عرصه فعالیت‌های آنان اعمال شده است. اما با این‌همه پس از روی کار آمدن دوباره گروه طالبان، یک بار دیگر شاهد برجسته‌ترین و انکارناپذیرترین نوع مبارزه زنان افغانستان هستیم.

زنان افغانستان چه آنانی که در داخل کشور به شمول اعتراض خیابانی به اشکال مختلف مبارزه دارند و چه کسانی که در مورد حذف زنان از صحنه‌های عمومی می‌نویسند و چه آنانی که در خارج از کشور مبارزه می‌کنند، با مرکزیت بخشیدن به مطالبات زنان، از یک طرف توانسته‌اند شناسایی و کسب مشروعیت گروه طالبان را با چالش مواجه کنند و از جانب دیگر روایت زنانه از وضعیت وخیم افغانستان را به‌گونه برجسته به سوی یک جنبش پایدار آزادی‌بخش، رهبری کنند. این دستاوردها انکارناپذیر است و هیچ گروه و کشوری نمی‌تواند با چشم بسته بگذرد، چنان که استبداد طالبانی نتوانست مانع مطرح کردن مطالبات برحق زنان در سایه حاکمیت نامشروع این رژیم شود.

زنی که همه امیدش یک کراچی دستی و چند جفت جوراب است

۸ صبح، کابل

قمر بی بی چهل و هشت ساله، یکی از صدها زنی است که فقر وادارشان ساخته تا به کارهایی دست بزنند که طبق سنت‌های حاکم در جامعه، مربوط به مردان است. قمر بی بی به عنوان زنی که شوهرش را از داده و خودش بار سنگین خانواده را بر دوش دارد، با پسر دوازده ساله‌اش در جاده‌های شهر کابل دست‌فروشی می‌کند.

این سرپرست خانواده اکنون با کراچی دستی و پسر کوچکش دست‌فروشی را آغاز کرده است. او روزها با دو پسرش که ۱۲ و ۶ ساله هستند، از خانه بیرون می‌شود و در جاده‌های کابل با کراچی دستی‌اش به دنبال فروش اجناس و یافتن لقمه‌ای نان است. قمر بی بی توضیح می‌دهد که سود روزانه او کمتر از ۲۰۰ افغانی است و از همین درآمد کرایه خانه، هزینه برق و نفقه خانواده‌اش را تأمین می‌کند: «از همین کراچی دستی روزانه ۱۰۰ تا ۱۵۰ افغانی پیدا می‌کنم و مصارف خانه از همین طریق بیرون می‌شود.»

این خانم کراچی‌ران به علت سردی هوا نمی‌تواند دختر کوچکش را نیز با خود به جاده‌های پایتخت بیاورد، اما از این که دختر کوچکش در خانه تنها است، به شدت نگران است. او اما ناگزیر است دخترش را تنها در خانه بگذارد: «دخترک خردسالم را در خانه تنها می‌گذارم، چون هوا سرد است و می‌ترسم که خدای ناخواسته بیمار شود. پسرک شش‌ساله‌ام همراه ما می‌آید و در جاده‌های کابل گدایی می‌کند.» او که دختر کوچکش را تنها در خانه می‌گذارد، علاوه می‌کند: «دخترکم در خانه بود، او روز کسی دروازه خانه را تک‌تک کرده بود. این از ترس باز نکرده و تا وقت رفتن ما گریان می‌کرد.»

قمر بی بی که اکنون روزهای دشواری را سپری می‌کند، خاطر نشان می‌سازد که کرایه خانه بالای شانه‌های سنگینی می‌کند: «ماهی ۱۰۰ افغانی پول برق می‌دهم. از آب نل استفاده نمی‌کنیم، بچه‌هایم از مسجد آب می‌آورند. همین کرایه خانه ما را حیران کرده، ماهی سه هزار افغانی است.» با توجه به وضعیتی که این خانم دارد، روشن است که رژیم غذایی خانواده‌اش چندان مناسب نیست. او توضیح می‌دهد که تنها در صورتی می‌تواند برای خانواده‌اش گوشت بپزد که کسی برایش گوشت خیرات بدهد.

قمر بی بی تنها زنی نیست که در جاده‌های کابل با گرسنگی مبارزه می‌کند، بلکه با افزایش میزان فقر در کشور ده‌ها زن دیگر نیز مانند او در جاده‌های پایتخت و شهرهای دیگر کراچی‌رانی و دست‌فروشی می‌کنند. هر چند فقر اقتصادی در افغانستان پیشینه طولانی دارد و میزان آن در مقطع‌های مختلف زمانی گواه دگرگونی‌هایی بوده، اما با سقوط نظام جمهوری و روی کار آمدن رژیم طالبان، اقتصاد شهروندان به شدت ضربه دیده است. آمارهای سازمان‌های جهانی می‌رسانند که در حال حاضر ۲۵ میلیون شهروند افغانستان زیر خط فقر زنده‌گی می‌کنند.

از سوی دیگر، طالبان با کار زنان در بیرون از خانه مخالفت دارند و با گذشت هر روز حلقه محاصره بر مشاغل زنانه را تنگ‌تر می‌سازند. با اقدامات سخت‌گیرانه طالبان و فشارهای اقتصادی بر شهروندان، زنانی که مسوولیت تأمین نفقه خانواده‌های خود را بر دوش دارند، آینده خود را در خطر می‌بینند. با وجود این، ممکن است در صورت ادامه بحران اقتصادی صف زنان کراچی‌ران و دست‌فروش در کنار تكدی‌گران در سطح شهرهای کشور، طولانی‌تر شود.

بی توجهی به آینده‌ها؛

برج‌های قلعه تاریخی غزنی در معرض فروریزی اند

۸ صبح، غزنی

در پی بارش باران و برف‌های سنگین، شماری از برج‌های «قلعه تاریخی» ولایت غزنی به‌گونه جدی آسیب دیده‌اند و احتمال فروریزی آن‌ها وجود دارد. شماری از باشندگان شهر غزنی به این باورند که پس از تجمع آب برف و باران در حفره‌های سقف این برج‌ها، آب به داخل ساختمان نفوذ کرده و خطر فروریزی این برج‌ها بیشتر شده است. آنان مسوولان ریاست اطلاعات و فرهنگ طالبان در این ولایت را به کم‌توجهی در قسمت مراقبت و حفاظت از ساحات تاریخی متهم می‌کنند و خواهان توجه جدی به قلعه غزنی‌اند.

باشندگان غزنی از کم‌توجهی مسوولان در حفظ این بنای تاریخی در ادوار مختلف شکایت دارند و می‌گویند که در سال‌های ۱۳۹۰ تا ۱۳۹۹ خورشیدی به علت رویدادهای طبیعی از جمله باران، برف، زلزله و رطوبت از میان ۳۴ برج تاریخی این ولایت، دست‌کم پنج برج آن فروریخته است. به گفته آنان، در صورتی که در قسمت حفظ و نگهداشت این بنای تاریخی توجه جدی نشود، امکان تخریب بیشتر این قلعه تاریخی وجود دارد.

محمدعلیم، یکی از باشندگان شهر قدیم غزنی، در صحبت با روزنامه ۸ صبح می‌گوید که آنان از چندین نسل در همین مکان زنده‌گی دارند. او چشم‌دیدش را از وضعیت این ساحه تاریخی چنین بیان می‌کند: «در شهر کهنه هیچ کار نشده است. بالاحصار خراب شد، دیوارهای شهر هر سال خراب شده روان است، این برج‌ها آب کش کرده و چاک‌چاک شده است. چند سال پیش هم چند برج افتاد. امسال کسی برف‌ها را پاک نمی‌کند، کسی احوال نمی‌گیرد و شاید دیگر هم خراب شود.»

احمد (نام مستعار) یکی از باشندگان شهر غزنی است که در پایین برج «بالابین» دکان دارد. او تأکید دارد که آنان چندین بار این موضوع را با مسوولان ریاست اطلاعات و فرهنگ طالبان در غزنی در میان گذاشته‌اند، اما تاکنون در این مورد توجه صورت نگرفته است. این باشندگان شهر غزنی می‌افزاید: «یک بار چند سال پیش [۱۳۹۸] این

برج افتاد، دوباره باز جور کردند. ما در همان وقت هم به دولت سابق رفتیم که غمخ را بخورید، اما کسی توجه نکرد تا که افتاد. حالا هم همان وضعیت است. به چشم سر می‌بینند که دیوارها نم کش کرده، آب داخل رفته، ببینیم که چه می‌شود.»

برج «بالابین» یکی از بزرگ‌ترین برج‌های تاریخی این قلعه است که به گفته باشندگان محل، از این برج تا اوایل سلطنت محمدظاهر شاه در سال ۱۳۱۲ خورشیدی به‌عنوان محل سکونت حاکم شهر استفاده می‌شده، اما پنج سال پیش به علت غفلت مسوولان وزارت اطلاعات و فرهنگ فرو ریخته و در جریان یک سال دوباره ساخته شد، اما حالا برای بار دوم، بخش‌هایی از آن در حال تخریب است و اگر به‌صورت جدی توجه صورت نگیرد، احتمال فروریختن آن وجود دارد.

قلعه تاریخی غزنی که به نام «شهر قدیم غزنی» معروف است، یکی از میراث‌های فرهنگی کشور به شمار می‌رود و بیشتر از یک هزار سال قدمت دارد. قلعه غزنین در محدوده ۸۰ هکتار زمین در مرکز شهر غزنی و در یک ساحه مرتفع واقع شده است که ۳۴ برج و سه دروازه دارد. گفتنی است که قلعه تاریخی غزنی دارای ۱۴ گذر و مسجد است و هم‌اکنون نزدیک به ۵۰۰ خانواده در آن زنده‌گی می‌کنند. از برج‌های تاریخی که در چهارسوی دیوار این قلعه اعمار شده است، در گذشته به‌عنوان اداره‌های دولتی و محل ترصد نگهبانان استفاده می‌شد.

براساس روایت‌ها پس از سال ۱۳۴۰ خورشیدی، روند ساخت‌وساز شهرونی غزنی آغاز شد و به تدریج اداره‌های دولتی به شهرونی و ساختمان‌های کنونی منتقل شد و با توزیع نمرات ره‌ایشی، بیشتر باشندگان شهر قدیم در ساحات پلانی شهر مسکن‌گزین شده‌اند. این قلعه تاریخی روزگاری مرکز فرمان‌روایی شاهان و امپراطوری سلسله غزنویان بوده است. این قلعه همچنان مهد شعر و ادب زبان فارسی شمرده می‌شود. چنانچه در این خطه باستانی صدها شاعر، فیلسوف و دانش‌مند از گوشه و کنار جهان می‌زیستند و هر یک در رشته خود به تحقیق و تجسس می‌پرداختند.

تایوان؛

آیا بحران جدید در راه است؟

علی سجادی مولایی

زمانی که ایالات متحده روابط خود را با چین در سال ۱۹۷۹ میلادی عادی و پیمان «چین واحد» را با دولت کمونیست امضا کرد، تایوان را نیز به عنوان دولتی جداگانه حفظ کرد. در همان سال کنگره ایالات متحده قانون (TRA) را تصویب کرد که بر اساس آن ایالات متحده به تایوان کمک تجهیزاتی می‌کند و در صورت هر گونه حمله به آن جزیره، از آن دفاع خواهد کرد.

چین با اتخاذ سیاست درهای باز در اواسط دهه ۷۰ میلادی نخستین گام را برای مبدل شدن به یک قدرت بزرگ برداشت. در ظرف چند دهه، توانست به یکی از قدرتهای نوظهور اقتصادی جهان مبدل شود. تبدیل شدن این کشور به یک قدرت اقتصادی، زنگ خطری بود برای ایالات متحده و هم‌پیمانان آن کشور در شرق دور. زمانی که در سپتامبر ۲۰۰۱ میلادی چین وارد سازمان تجارت جهانی شد، خیلی از کارشناسان و اندیشمندان روابط بین‌الملل و اقتصاد جهانی آن را یک قدم مثبت برای ثبات بیشتر جهان و منطقه تلاقی کردند. به عقیده آن‌ها، ادغام چین به سیستم مالی جهانی باعث خواهد شد تا این کشور از یک قدرت تغییرساختارطلب به حامی نظام لیبرال دموکراسی مبدل شود. در این میان جان مرشایمر، اندیشمند برجسته واقع‌گرای، نگاه متفاوت به قضیه داشت. او معتقد بود که چین قدرت‌مند آرام نخواهد نشست و به دنبال تغییر وضعیت خواهد بود. بعد از چند سال معلوم شد که حرف‌های جان مرشایمر واقع‌بینانه‌تر و درست‌تر بوده است. چین پس از تحکیم پایه‌های اقتصادی خویش، به سراغ بخش نظامی رفت و روی این سکتور سرمایه‌گذارهای هنگفتی کرد. در سال‌هایی که آمریکا سرگرم مساله عراق و افغانستان و در کل خاورمیانه بود، چین در آسیا پاسیفیک در حال قدرت‌گیری بود. ظهور چین به عنوان یک قدرت بزرگ، تهدیدی جدی و بالقوه علیه منافع و متحدان آمریکا در آسیای جنوب‌شرقی است. آمریکا در شرق دور سه متحد استراتژیک دارد و چین با هر سه آن

کشورها مشکلات سیاسی، اقتصادی، مرزی، آبی و سرزمینی دارد. جمهوری خلق چین پس از انقلاب ۱۹۴۹ میلادی بالای تایوان ادعای ارضی دارد و آن را بخشی از قلمرو خودش می‌داند. مساله تایوان و چین بیش از نیم قرن است که لاینحل باقی مانده است.

زمانی که در فروردی سال گذشته روسیه به اوکراین یورش برد، خیلی از کارشناسان معتقد بودند که چین نیز به تاسی از روسیه به تایوان حمله و این جزیره را به خاکش الحاق خواهد کرد. هرچند تا اکنون چین به تایوان حمله نکرده، ولی تهدید و استفاده‌گزینه نظامی همواره روی میز رهبران چین بوده است. در سوی دیگر، رییس جمهور جو بایدن بارها گفته است که در صورت حمله چین به تایوان، ایالات متحده مداخله نظامی خواهد کرد. او همچنان تاکید کرده است که تایوان باید به تنهایی تصمیم بگیرد که آیا باید مستقل باشد یا خیر، در حالی که موضع دیرینه ایالات متحده هر گونه حرکت یک‌جانبه به سمت استقلال تایوان را رد می‌کند. سیاست خارجی ایالات متحده همواره در مورد تایوان بی‌ثبات بوده و گاه هم موضع مشخص در مورد تایوان وجود نداشته است. به همین دلیل اکثر کارشناسان سیاست بین‌الملل از عبارت «ابهام استراتژیک» در مورد سیاست خارجی ایالات متحده در قبال تایوان استفاده می‌کنند. شینزو آبه، نخست‌وزیر فقید جاپان، در آخرین نوشته‌اش از ایالات متحده خواسته بود تا به ابهام استراتژیک در مورد تایوان پایان بدهد. آبه نوشته است که «فاجعه انسانی که بر اوکراین وارد شده، درس تلخی به ما داده است. در عزم ما در مورد تایوان و در عزم ما برای دفاع از آزادی، دموکراسی، حقوق بشر و حاکمیت قانون، دیگر نباید جایی برای تردید وجود داشته باشد.» به زعم او، در حال حاضر شرایط تغییر کرده است و ایالات متحده نیز باید استراتژی خود را تغییر بدهد.

آیا تایوان به سرنوشت اوکراین دچار خواهد شد؟

زمانی که حزب کمونیست چین به رهبری ماوتو سه تونگ در سال ۱۹۴۹ کنترل بیجینگ را به دست گرفت و رهبران حزب ناسیونالیست به رهبری چیان کایشیک به جزیره تایوان فرار کردند، آن‌ها در تبعید حکومت و دولت جدیدی ساختند و برای

سالیان زیادی کرسی چین در سازمان ملل را در اختیار داشتند. زمانی که ایالات متحده روابط خود را با چین در سال ۱۹۷۹ میلادی عادی و پیمان «چین واحد» را با دولت کمونیست امضا کرد، تایوان را نیز به عنوان دولتی جداگانه حفظ کرد. در همان سال کنگره ایالات متحده قانون (TRA) را تصویب کرد که بر اساس آن ایالات متحده به تایوان کمک تجهیزاتی می‌کند و در صورت هر گونه حمله به آن جزیره، از آن دفاع خواهد کرد. در حال حاضر هم چین و هم تایوان خود را وارث سرزمین چین می‌دانند و هر دو بر یکدیگر ادعای ارضی دوجانبه دارند.

وضعیت تایوان شباهت فراوان به وضعیت اوکراین دارد. هر دو به لحاظ جغرافیایی از ایالات متحده دورند و از نظر نظامی چین به مراتب قدرت‌مندتر از تایوان است، درست مانند روسیه که توان نظامی بیشتر نسبت به اوکراین داشت. نه اوکراین و نه تایوان هیچ‌کدام متحد نظامی رسمی ندارد. هر دو کشور مجبورند به تنهایی در مقابل کشورهای متخاصم مقابله کنند. از آنجایی که روسیه و چین هر دو اعضای دائمی شورای امنیت سازمان ملل متحد هستند و حق وتو دارند، نمی‌توان به کارکرد میانجی‌گری سازمان ملل اعتماد کرد.

	چین	تایوان
مقایسه نیروهای مسلح چین و تایوان	۲,۳۵۰,۰۰۰	۱۶۹,۰۰۰
نفرت نیروی زمینی	۹۶۵,۰۰۰	۹۴,۰۰۰
نیروی دریایی	۲۶۰,۰۰۰	۴۰,۰۰۰
نیروی هوایی	۳۸۵,۰۰۰	۳۵,۰۰۰
ذخیره	۵۱۰,۰۰۰	۱,۶۵۷,۰۰۰
تعداد تانک	۵,۴۰۰	۶۵۰
هواپیما	۴۳,۲۲۷	۴۰۴
زیردریایی	۵۹	۴
ناوهای نیروی دریایی	۸۶	۲۶
توپخانه	۹,۸۳۴	۲,۹۳

* فقط شامل کشتی‌هایی است که به عنوان «جنگنده‌های سطحی عمده» طبقه‌بندی می‌شوند. مانند ناوهای هواپیمابر، رزمناو، ناوشک‌ها و ناوچه‌ها

ISS: ۲۰۲۲ The Military Balance

مقایسه توان نظامی چین و تایوان

منبع: بی‌بی‌سی فارسی به نقل از *Military Balance*

در صورتی که چین به تایوان حمله کند، وضعیت پیرامونی این کشور بدتر از اوکراین است. این کشور جزیره‌ای هیچ متحد جغرافیایی نزدیک ندارد. در حالی که ناتو و ایالات متحده اوکراین را از راه اروپا تمویل می‌کنند، اما برای تایوان چنین راه و مسیری مهیا نیست. در مورد اوکراین آمریکا در همان آغاز اعلام کرد که نیروهای نظامی‌اش وارد میدان نبرد نخواهند شد؛ اما در مورد تایوان ایالات متحده همواره با ابهام صحبت کرده است و هنوز معلوم نیست که واقعاً جو بایدن یا دولت‌های آینده ایالات متحده از گزینه مداخله نظامی استفاده خواهد کرد یا خیر.

ابهام استراتژیک و بازدارنده‌گی

طرف‌داران استراتژی ابهام استراتژیک ایالات متحده باور دارند که این استراتژی برای پنج دهه توانسته صلح را در جزیره تایوان تامین و بازدارنده‌گی میان ایالات متحده و چین ایجاد کند. ابهام استراتژیک به وضعیتی گفته می‌شود که کشور ثالث با ایجاد بازدارنده‌گی، از جنگ میان دو کشور رقیب جلوگیری می‌کند. استراتژی ابهام استراتژیک فقط تحت سه شرایط کار می‌کند: ۱- کشور محور باید قدرت نظامی تعیین‌کننده بیشتر نسبت به دو رقیب داشته باشد؛ ۲- هر دو رقیب جنگ را بیشتر از کشور محور بخواهند؛ ۳- عقلانیت، یعنی این که هر دو طرف به صورت منطقی برخورد کنند. هنگامی که هر سه شرط برقرار باشد، کشور محور می‌تواند قدرت تعیین‌کننده خود را در برابر هر کشوری که وضعیت موجود را برهم می‌زند، تغییر دهد. از آنجایی که این کشور به هیچ اقدام خاصی متعهد نیست، هر دو رقیب (چین و تایوان)

در مورد واکنش ایالات متحده مطمئن نیستند و بنابراین از تشدید تنش اجتناب می‌کنند.

اکنون در سراسر تنگه تایوان، دو مورد اول از این شرایط دیگر برقرار نیست. بودجه نظامی چین از سال ۲۰۰۱ بدین‌سو پنج برابر شده است و اکنون بزرگ‌ترین نیروی موشکی، دومین نیروی دریایی بزرگ و سومین نیروی هوایی بزرگ جهان را در اختیار دارد. طبق گزارش از موسسه رند در سال ۲۰۱۷، چین قبلاً در پنج منطقه از نه منطقه عملیاتی درگیر در سناریوی تایوان، موقعیت برابر یا حتی برتر نسبت به نیروهای آمریکایی داشته است. بر این اساس در تیوری بازدارنده‌گی، ایالات متحده دیگر یک محور نیست.

حالا که آمریکا درگیر بحران اوکراین است، چین یکی از بزرگ‌ترین مانورهای نظامی خود را در نزدیکی جزیره تایوان برگزار کرده است. این مانور، پاسخی است به مانور نظامی ایالات متحده هنگام ورود نانسو پلوسی به تایوان در آگست ۲۰۲۲ و صحبت‌های اخیر بایدن در مورد مداخله نظامی در تایوان. در حال حاضر مساله تایوان برای هر دو طرف حیثیتی شده است. چین، تایوان را جزوی از قلمرو خود می‌داند و این مساله به غرور ملی چین ارتباط دارد. در سوی مقابل آمریکا هم نیاز دارد که از تایوان حمایت کند؛ چون این موضوع به دو هم‌پیمان دیگر ایالات متحده یعنی جاپان و کوریای جنوبی و پرستیژ بین‌المللی این کشور ربط دارد. اگر آمریکا نتواند از تایوان در مقابل چین محافظت کند، بدین معنا است که چین می‌تواند در آینده بالای کوریای جنوبی و جاپان نیز حمله کند.

در کل ایالات متحده از دهه ۷۰ میلادی بدین‌سو سیاست دوپهلوی را در مقابل چین و تایوان روی دست دارد. این کشور از چین واحد به مرکزیت بیجینگ و حزب کمونیست حمایت می‌کند و در سوی دیگر آزادی تایوان و استقلال آن را نیز تایید می‌کند. ابهام هم در مورد مداخل نظامی ایالات متحده است و حکومت تایوان و چین مطمئن نیستند که آیا ایالات متحده وارد جنگ می‌شود یا خیر.

جمع‌بندی

آمریکا تلاش دارد که موازنه را دوباره برگرداند و از حمله احتمالی چین به تایوان جلوگیری کند. تحلیل‌گران امنیتی بهترین استراتژی دفاعی برای تایوان را استراتژی دفاع نامتقارن و خارپشتی ارزیابی می‌کنند. این استراتژی که در آن تایوان شبیه یک جزیره پر از سلاح‌های ضد هواپیما، ضد کشتی و وسایط نقلیه می‌شود، جنگ را فرسایشی می‌کند و برای رسیدن نیروهای آمریکایی زمان می‌خرد، در صورتی که مداخله نظامی در کار باشد. ایالات متحده و جو بایدن بر این که از بحران و در دسر بعدی جلوگیری کنند، باید به صورت متواتر به تایوان کمک نظامی و تجهیزات پیش‌رفته بفرستند. این کمک‌ها به تایوانی‌ها اعتماد به نفس می‌دهد تا از کشورشان دفاع کنند و به چین این پیام را می‌رساند که در صورت حمله، ایالات متحده نیز وارد عمل خواهد شد.

هر چند در حال حاضر احتمال درگیری میان چین و تایوان کم است، اما این بدان معنا نیست که چین از موضعش در مورد تایوان عقب کشیده است. حکومت مرکزی چین باور دارد که دیر یا زود این بخش جداشده از قلمرو چین بزرگ و واحد، دوباره به بدنه اصلی الحاق خواهد شد. چینی‌ها در حال حاضر تلاش می‌کنند تا از راه‌های ادغام اقتصادی و اجتماعی تایوان را دوباره به چین الحاق کنند.

1- Mearsheimer, John. J. (2006). China's Unpeaceful Rise. Current History, Vol 105, No 69, p 160-162.

2- strategic ambiguity.

3- Taiwan Relation Act.

لیورپول ۳ بر صفر در برابر ولفز شکست خورد

تیم فوتبال لیورپول در هفته بیست و یکم لیگ برتر انگلستان در برابر تیم فوتبال ولفز شکست خورد و به رده دهم جدول سقوط کرد.

در این دیدار که شنبه شب، ۴ فیبروری، در ورزشگاه خانه گی ولفز برگزار شده بود، لک‌های لندن ۳ بر صفر بازی را واگذار کردند.

نیمه نخست این دیدار با دو گول جوئل ماتپ و کریک داوسون به نفع میزبان پایان یافت.

در نیمه دوم بازی، شاگردان پورگن کلپ نتوانستند گول‌های خورده را جبران کنند. در عوض، یک گول دیگر نیز دریافت کردند تا نتیجه بازی سه بر صفر به نفع ولفز شود.

با این نتیجه لیورپول که در فصل گذشته مدعی قهرمانی بود، امسال با ۲۹ امتیاز به رده دهم سقوط کرده است.

در دیدار همزمان، تیم فوتبال منچستر یونایتد ۲ بر ۱ در برابر کرسنال پالاس پیروز شد.

در ادامه لیگ فوتبال انگلستان قرار است فردا یکشنبه، ۵ فیبروری، من‌سیتی در برابر تاتنهام بازی کند.

تمتعارف

درسایه‌شر؛

دور از دانشگاه و اجتماع چگونه سپری می‌کنیم؟

ثانی» در مورد عدم جذب دختران و زنان گذاشته شده است؛ یعنی دانشگاه‌ها اجازه جذب زنان و دختران را به حیث دانشجو ندارند. این یعنی چیزی عمیق‌تر از عمق فاجعه است.

ما آهسته‌آهسته در مواجهه با وضع ناخواسته و غیر قابل پیش‌بینی‌ای که در برابرمان قرار گرفته است و همه‌روزه در هیأت دست‌ورنامه‌های امارت جنون برای زن و مرد این جامعه تعیین تکلیف می‌کند، مبدل به «انبوه تنها» می‌شویم. نسل‌های مستأصل و جداافتاده از اجتماعی شدن و در اجتماع زیستن، که رفته‌رفته توانایی گفت‌وگو را به‌مثابه یک ظرفیت پرورش یافته و نیازمند زمینه‌های بازتعمیر، از دست می‌دهیم. جامعه بی‌طبقه و بی‌گفت‌وگو لابد درگیر سرنوشتی باقی می‌ماند که مردمانش امکان انتخاب و گفت‌وگو را ندارند.

شالوده روزگار ما چه در هیأت زنانه‌زیستی و چه در جایگاه مردمی نیازمند «در اجتماع زیستن» که اکنون در حصارهای بلند «اطلاع ثانی» و «ممنوع است»‌ها ادامه می‌دهیم، در شرح بالایی وارد قالب روایت می‌شود.

خطاب من به هم‌جنسانم از جایگاه یک زن و به همه انسان‌های این جامعه از جایگاه یک هم‌نوع و مرتبط به جامعه انسانی، این است که عزم‌مان برای فروکشیدن این سیاهی و گذار از وضع موجود به مطلوب، جزم‌تر کنیم و از هیچ امکانی برای ایستادن «علیه ستم‌گری» فروگذاشت نکنیم. این روزگار تنها با بازوی پرتوان یک اجتماع و دارای کدهای ارزشی مشترک، شکستنی است، لا غیر.

از حذف تقسیم‌اوقات کاری روزانه، هفته‌وار و ماهانه ما است. «غیبت‌الله» ممنوع کرده است و همه‌چیز انگار جان زنده‌گی‌های ما را توقف داده است. یکی از روزهای گذشته، برای انجام کاری از خانه بیرون شدم. در تاکسی شهری که چوکی پیش روی آن را یک عضو و شاید هواخواه گروه «ممنوع است» اشغال کرده بود، به سمت شهر در حرکت بودیم. در قسمتی از مسیر که راه‌بندان سنگینی وجود داشت، می‌خواستیم از صحنه عکسی بردارم و برای دوستم که منتظرم بود، بفرستم تا از تأخیر رسیدنم اطلاع بدهم. جوان با لحنی آمرانه و دستوری از ممنوعیت عکس‌برداری سخن گفت و برای من گوش‌زد کرد که نمی‌خواهد شاهد حضور دختری در آن‌جا باشد. من، با خوددرگیری روان خراش باقی مسیر را منتظر رسیدن ماندم تا پیاده شوم. شهر فرو رفته در فضای گورستانی و خالی از قدم‌های زن برای زنده‌گی شده است.

در تماس با دوستانم از احوال آنان می‌پرسم، هر یک در گوشه‌ای - در هر کجا که است - اینک به حقیقت دردناک بی‌پناه بودن پی برده‌اند. همه از روزهای فاقد تنوع و یک‌پهلوی سخن می‌گویند و در آخرین سخن از کتاب‌های‌شان قصه می‌کنند یا از حفاظت رویاهای‌شان در این شرایط یادآور می‌شوند. زنجیره و پیوست اجتماع به حدی دگرگون شده و پاشیده است که ما هر یک مبدل شده‌ایم به تن‌های تنها. دستور تازه‌ای در پیوند به پذیرش و آزمون کانکور دانشگاه‌های غیردولتی سال تحصیلی ۱۴۰۲ صادر شده است. در این دست‌ورنامه همچنان قید «اطلاع

آن‌ها ممنوع می‌کنند، پس هستند. جمله معروف رنه دکارت، فیلسوف فرانسوی را به خاطر می‌آورم که گفته است: «من می‌اندیشم، پس هستم.» او بودن را ملزم به اندیشیدن می‌پندارد و برای تضمین بقا به تفکر تکیه دارد. چنین فهمیده می‌شود که آدم‌ها، گروه‌ها، رژیم‌ها و باندها نیز برای بقای خویش به انجام اعمالی متوسل می‌شوند؛ مثل «امارت جنون» که حذف می‌کند، پس هست و ممنوع می‌کند، پس هست.

ممنوعیت در نهایت سراسری شد و زولانه کنج‌نشینانی در سایه شر، به پای سرنوشت زنان و دختران قفل خورد. من مصمم به روایتیم، روایتی ستره و سرشار از تجربه‌های روزانه که در زنده‌گی من و میلیون‌ها هم‌جنس و هم‌سرنوشتیم اتفاق می‌افتد. کلان‌ترین ویژه‌گی این روزها یک‌لختی شدن و نابودی تنوع در زنده‌گی ما است. از حذف ساعات کاری و مشغله با دفتر و اداره شروع تا حذف ساعات صنف درسی دانشگاه تا تعطیلی دیدارهای روزانه ما در اجتماع با زنان و دختران، همه سخن

طالبان شمار تلفات انفجار کابل را دوزخمی سطحی اعلام کردند

دوم امنیتی شهر کابل، رخ داده است. به گفته او، هدف این انفجار یک نوتر نوع هایلکس از مردم عام بوده است. زدران تصریح کرده است که تیم‌های بررسی طالبان به ساحه رسیده‌اند. گفتنی است که تاکنون مسوولیت این رویداد را فرد یا گروهی برعهده نگرفته است.

۸ صبح، کابل: فرماندهی امنیه طالبان در ولایت کابل گفته است که در اثر انفجار شام امروز در شهر کابل، دو تن به‌گونه سطحی زخمی شده‌اند. خالد زدران، سخنگوی فرماندهی امنیه طالبان در ولایت کابل، شنبه شب، ۱۵ دلو، با نشر توییتی نوشته است که این انفجار حوالی ساعت ۶:۰۰ شام در چهارراهی پشتونستان، از مربوطات حوزه

طالبان و پاکستان پیش‌نویس توافق نامه منع مالیات گزاف بر درآمد را امضا کردند

در همین حال، صادق خان، نماینده ویژه پاکستان در امور افغانستان، در توییتی امضای پیش‌نویس اجتناب از مالیات گزاف بر درآمد افغانستان و پاکستان را یک گام مهم خوانده است. او نوشته است: «حدود ۱۲ سال طول کشید تا از این نقطه عطف عبور کنیم. سرمایه‌گذاران، پیمان‌کاران و مشاغل در هر دو طرف سود قابل توجهی خواهند داشت.»

این در حالی است که افغانستان و پاکستان همواره در پیوند به تعاملات تجاری و اقتصادی روابط گرم‌سردی را تجربه کرده‌اند.

نشر نشده است، اما هیأت گفت‌وگوکننده پاکستان ابراز خوش‌بینی کرده که توافق به دست آمده روابط اقتصادی دو کشور را تقویت کند.

۸ صبح، کابل: رسانه‌های پاکستان گزارش داده‌اند که طالبان و مقام‌های پاکستان پیش‌نویس توافق نامه جلوگیری از مالیات گزاف بر عواید را امضا کرده‌اند. دان، از رسانه‌های پاکستان، روز شنبه، ۱۵ دلو، گزارش داده که پیش‌نویس این توافق‌نامه پس از سه روز گفت‌وگو روز جمعه در اسلام‌آباد به امضا رسیده است.

اطلاعات نشر شده حاکی از آن است که گفت‌وگوهای مقدماتی میان دو کشور در این خصوص، در دسامبر سال ۲۰۲۱ انجام شده بود.

هرچند اطلاعات بیشتری در مورد این پیش‌نویس

داکتر مفقودشده در مقر غزنی کشته شد

۸ صبح، غزنی: منابع محلی در ولایت غزنی از دریافت جسد یک داکتر خبر داده‌اند که شام روز گذشته مفقود شده بود.

منابع از این ولایت روز شنبه، ۱۵ دلو، می‌گویند که این داکتر جوان، افتخار احمد نام داشت و شام روز گذشته از ساحه سمندقلعه ولسوالی مقر این ولایت با یک عراده موتر نوع فلدر مفقود شده بود.

منابع تأکید دارند که جسد این داکتر چاشت امروز از مربوطات ولسوالی مقر دریافت و به کلینیک صحت منتقل شده است.

گفته می‌شود که موتر این داکتر به سرقت برده شده است.

طالبان تاکنون در این مورد چیزی نگفته‌اند.

گفتنی است که در یک ماه گذشته این هفتمین رویداد مشابه در این ولایت است.

بربنیاد گزارش‌ها، دولت آلمان به شهروندان این کشور هشدار داده است که ایران را ترک و از سفر به آن کشور خودداری کنند. خبرگزاری تسنیم روز شنبه، ۴ فروردی، با نشر گزارشی نگاشته است که وزارت امور خارجه آلمان مدعی «خطر جدی دستگیری‌های خودسرانه، بازجویی و حبس‌های طولانی‌مدت برای اتباع آلمانی» شده است. این وزارت در وبسایت خود نوشته است که این هشدار شامل شهروندان دوتابعیتی ایرانی نیز می‌شود. این در حالی است که پس از حمله مسلحانه بر سفارت آذربایجان در تهران، این کشور نیز از اتباعش خواست تا ایران را ترک کنند.

امریکا، اتحادیه اروپا، گروه جی ۷ و استرالیا برای نفت روسیه قیمت‌های جدید تعیین کردند

بهای نفت روسیه
۱۰۰ دلار برای
هر بشکه نفت
گران‌بها و ۴۵ دلار
برای هر بشکه
نفت باکیفیت پایین
تعیین شده است.

به ادامه فشارهای غرب بر مسکو، کشورهای آمریکا، اتحادیه اروپا، گروه هفت اقتصاد بزرگ جهان (جی ۷) و استرالیا قیمت‌های جدید برای محصولات نفتی روسیه اعلام کردند. سی‌ان‌ان روز جمعه، ۳ فروردی گزارش داد که این تصمیم در ادامه تحریم‌های غرب علیه مسکو گرفته شده است.

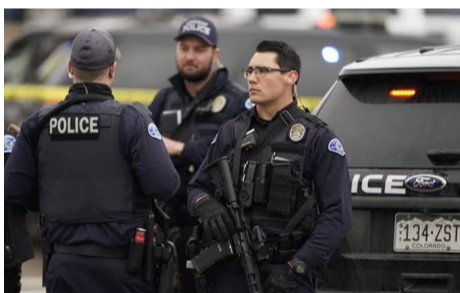
وزارت خزانه‌داری ایالات متحده اعلام کرده است که با توافق اتحادیه اروپا، گروه جی ۷ و استرالیا، قیمت محصولات نفتی روسیه در دو سطح تعیین می‌شود. براساس این تصمیم، بهای نفت روسیه ۱۰۰ دلار برای هر بشکه نفت گران‌بها و ۴۵ دلار برای هر بشکه نفت باکیفیت پایین تعیین شده است.

پولیس ایالت تکزاس:

اجساد سه مرد پس از ناپدید شدن یافت شده است

پولیس ایالت تکزاس ایالات متحده آمریکا می‌گوید که اجساد ناپدید شده سه مرد پس از ۱۲ روز در این ایالت یافت شده است. به گزارش نیویارک تایمز، اجساد این سه مرد که قرار بود ۱۲ روز قبل در یک نمایش رپ با هم‌دیگر ملاقات کنند، روز پنج‌شنبه، ۲ فروردی از یک ساختمان متروکه در هایلندپارک واقع در منطقه میشیگان ایالت تکزاس یافت شده است.

پولیس ایالت تکزاس ایالات متحده آمریکا می‌گوید که اجساد ناپدید شده سه مرد پس از ۱۲ روز در این ایالت یافت شده است. به گزارش نیویارک تایمز، اجساد این سه مرد که قرار بود ۱۲ روز قبل در یک نمایش رپ با هم‌دیگر ملاقات کنند، روز پنج‌شنبه، ۲ فروردی از یک ساختمان متروکه در هایلندپارک واقع در منطقه میشیگان ایالت تکزاس یافت شده است.

گفتنی است که در این اواخر آمار رویدادهای مسلحانه در آمریکا افزایش یافته است.

اتحادیه اروپا و کانادا تحریم‌های بیشتری علیه روسیه وضع می‌کنند

سرگرم بازدید از اوکراین بوده است، وضع تحریم‌های بیشتر علیه روسیه را در دیدار با ولادیمیر زلنسکی، رئیس‌جمهور اوکراین، نیز مطرح کرده است. در همین حال، ملانی ژولی، وزیر امور خارجه کانادا، گفته که جنگ پوتین در اوکراین بربنیاد دروغ و فریب استوار است. خانم ژولی افزوده است: «ما ۳۸ فرد و ۱۶ نهادی را که در تبلیغات به نفع روسیه شریک هستند، تحریم می‌کنیم.» گفتنی است که به نزدیک شدن بهار جهت‌گیری‌ها و صف‌بندی کشورهای غربی برای حمایت از اوکراین در جنگ با روسیه افزایش یافته است.

در حالی که آتش جنگ در بخش‌هایی از منطقه باخمت اوکراین زبانه می‌کشد، اتحادیه اروپا و کانادا از وضع تحریم‌های تازه علیه روسیه خبر داده‌اند. جوزپ بورل، مسوول سیاست خارجی اتحادیه اروپا و ملانی ژولی، وزیر امور خارجه کانادا، جمعه‌شب، ۳ فروردی، در توییت‌های جداگانه از وضع تحریم‌های تازه علیه روسیه سخن گفته‌اند. بورل گفته است: «ما در کنار اوکراین در تلاش برای دفاع از این کشور هستیم. تحریم‌های بیشتر به هدف خنثا کردن توانایی روسیه برای ادامه تجاوزش در راه است.» ظاهراً هیأت بلندپایه اتحادیه اروپا که در دو روز گذشته

گوتش:

جهان باید از سوخت فسیلی دور شود

دبیر کل سازمان ملل متحد گفته است که جهان باید مسیر معتبر دور شدن از سوخت فسیلی را در پیش بگیرد.

انتونیو گوتش، دبیر کل سازمان ملل متحد، روز شنبه، ۴ فروردی، با نشر توییتی نگاشته است: «تنها مسیر معتبری که باید در پیش گرفت، دور شدن از سوخت‌های فسیلی و [رفتن] به سمت انرژی‌های تجدیدپذیر است.»

به گفته او، جهان باید این مسیر را تغییر دهد. گوتش افزوده است: «شرکت‌های نفتی جهانی سال ۲۰۲۲ را به‌عنوان سودآورترین سال تاریخ خود گزارش می‌دهند.»

او پیش از این نیز گفته بود که تهاجم روسیه به اوکراین و توقف صادرات گاز این کشور به اروپا، خطر استفاده از سوخت‌های فسیلی را افزایش داده است. نام‌برده افزوده بود که دو برابر کردن سوخت‌های فسیلی برای جای‌گزینی گاز و انرژی، راه‌حل نیست.

امریکا راکت‌های دوربرد به اوکراین می‌فرستد

امریکا گفته است که به ارزش بیش از دو میلیارد دلار تجهیزات جنگی به اوکراین می‌فرستد. خبرگزاری فرانسه پرس، روز شنبه، ۴ فروردی، به نقل از وزارت دفاع آمریکا (پنتاگون) گفته است که ایالات متحده به ارزش ۲.۲ میلیارد دلار تجهیزات نظامی به اوکراین ارسال می‌کند.

وزارت دفاع ایالات متحده (پنتاگون) اعلام کرده که این بسته تسلیحاتی جدید، شامل راکت‌های دوربرد با قدرت هدف‌گیری دقیق می‌باشد و قدرت حمله نیروهای اوکراینی علیه نیروهای روسی را تقریباً دوبرابر می‌سازد.

پت رایدر، سخن‌گوی پنتاگون، گفته است که این بسته شامل راکت‌هایی با بمب‌های قطر کوچک (GLSDB) است که از زمین پرتاب می‌شود و می‌تواند مواضع و انبارهای روسیه را تا ۱۵۰ کیلومتری هدف قرار دهد. با این راکت‌ها نیروهای اوکراین توانایی حمله به هر نقطه از مناطق تحت اشغال روسیه در دونباس، زاپوریژیا، خرسون و بخش شمالی کریمه را خواهند داشت. ولادیمیر زلنسکی، رئیس‌جمهور اوکراین، در توییتی از این تصمیم واکنش نشان داده و از جو بایدن، رئیس‌جمهور ایالات متحده، سپاس‌گزاری کرده است. گفتنی است که آمریکا از زمان تهاجم روسیه به اوکراین در ۲۴ فروردی ۲۰۲۱، با این بسته تسلیحاتی، در مجموع نزدیک به ۳۰ میلیارد دلار کمک‌های دفاعی برای این کشور فراهم کرده است.

امریکا بالون نظارتی چین را سرنگون کرد

ایالات متحده آمریکا بالون جاسوسی چین را در سواحل کارولینا سرنگون کرده است. خبرگزاری رویترز، روز شنبه، ۴ فروردی، گزارش داده است که آمریکا بالون جاسوسی چینی را در سواحل کارولینا سرنگون کرده است. پنتاگون اعلام کرد که جو بایدن، رئیس‌جمهور آمریکا، روز چهارشنبه، ۱ فروردی، دستور ساقط کردن این بالون را داد. وزارت دفاع آمریکا افزوده است که چین از این بالون برای نظارت بر اماکن استراتژیک در این کشور استفاده کرده است. مقام‌های چینی اما گفته‌اند که این بالون یک ماشین غیرنظامی است و به‌گونه تصادفی وارد آسمان آمریکا شده است.

ساعتی پیش از این عملیات سازمان فدرال هوانوردی آمریکا از تعطیلی موقت سه فرودگاه در کارولینای جنوبی و شمالی خبر داد و پرواز هواپیماهایی غیرنظامی را ممنوع اعلام کرد.

